

Her aşk başladığı nedenle biter...

Daha dönüşüme girmemişim... Hayat acayip bir şeydi be usta. Berbat bir şeydi... Erkekler anlaşılabilir bencilikte ve karanlıktalardı. Herkes yalnızdı... Ben bira da sevmezdim. İstanbul'da henüz nedenini ve naslini anlayamadığım bir girdap vardı ki içine düşmem an meselesiydi... Kızların uzun saçları, erkeklerin kırıksız uzun saçları... Hiçbir şeyin çok önemi yoktu. Çünkü kaybedilecek bir şey yoktu...

Ben sonra hırslandım, kazanmaya girdim... Karanlık yanının kapısını kapadım. Yok o girdaba girmeyecektim. Bir daha da dönüp bakmadım ardıma. İstanbul Mete ve Kaan taklitleriyle doluydu... Ve o taklitlerin "Adın neydi senin" diyerek incittiği kızlarla...

Cuma günü "Kaan ve Mete" ile karşılaşmak şartıca bir biçimde iyi geldi fakat bana...

Oğleden sonra filmi izlemeye tek başıma gittim. Perdede "Ekip film tedirginlikle sunar" cümlesini gördüğüm anda anlamıştım, sıra dışı bir film izleyecektim. İzledim de... Sıra

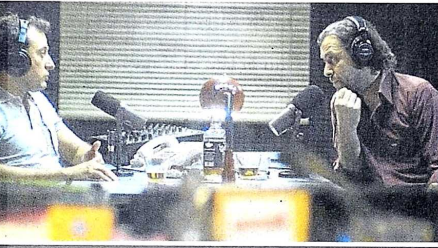
dışı, eğlenceli, hüzünlü, gerçek...

"Kadınların yanlış nedir biliyor musun?" diye soruyor Mete...

"Nedir?" diye başka bir soruyla yanıt veriyor Kaan...

Buldıkları ve birbirleriyle paylaşılan gerçek bana sorarsanız aslında erkekler için geçerli. Bence erkekler bir kadına aşık olma nedenlerini ilişki başladıktan sonra kadının elinden almak istiyorlar...

Yıllar önceydi, nerede okumuş-

tum hatırlıyorum ama "her aşk başladığı nedenle biter" diyordu bir kadın... Söyleyenin ya da yazanın kadın olduğundan eminim ama...

Kaybedenler Kulübü'nün kadınlarla ilgili çok sahane yanıtları yok. Hatta kadınlarla ilgili pis, adi ve yanlış bulunabilir bir bakış açılarda var Kaan ve Mete'nin... Ama anlamaya çalışsan, kazanmaya oynamayan adamlar onlar bir yandan da... Dürüstler. Yalan yok. Eğlenceliler... Osluk Kaan ve Mete gerçek...

Onları anlamak için erkeksileşmem mi, olgunluğa geçmem mi yoksa Tolga Örnek'in film yapması gerektiği tam emin değilim... Belki üçü de...

Ben filmi çok sevdim. Kazanmak için parlatığım becerilerimden uzak, güysilerimin ve hatta derimin altında sakladığım susuz kalmış, ruhumun kara, hoyrat ve erkek yanına iyi geldi... Ve ben o yanımı ne çok özlemişim, fark ettim... Kaybetme korkusu taşımadan beslediğim saf özgürlüğü-

**İCLAL AYDIN'LA
'HAYATIN İÇİNDEN'**

mü... Belki de bu yüzden her bitişten sonra müthiş bir rahatlama gelir...

Filminden çıktım... Kazanmaya, kazandıklarımı kaybetmeye uğraşmasaydım, uğraşmasaydık, uğraşmasak mutluluk daha mı kalıcı olurdu. Yoksa umrumuzda mı olmazdı... Zaten mutluluk dediğin nedir ki?

Okumaya doyamayacağım bir kitap gibi yazılmış film... O yüzden aynı gün iki kez izledim desem... Herkes bu kadar inatla ve aşkla neden yalnız be usta?

Yığıt

Özşener yılı

Filmle ilgili her şey bolca yazılacak, çizecek ve tartışılacak nasıl sa... Yığıt e geçmeden, film boyunca en sevdiğiniz karakterlerden biri olan Rıza Kocaoğlu'nun film senaryo yazarı Mehmet Ada Öztekin'in canlandırıldığını ve çok başarılı olduğunu belirtmem gerek... Ote yandan bu yıl sanki Yığıt e sahane rollerle geldi. Ask Tesadüfleri Sever'deki performansını da çok sevmişim ben. Özellikle Belçim Bilgin'le karşıtlığı oynadıkları aylık sahnesinde... Burada ise nasıl olup da sevebildiğinizi, güldüğünüzü anlamadığınız bir Mete canlandırmış bize... Göz alıcı bir iş çıkmış. Yığıt'in annesi ile konuştuğum cuma akşamı ayaküstü... Nasıl da gururlu ve mutluydu görseniz... "Baktım ki çocuğum bu işe tutkayla, aşkla bağlı... Dayan annem, dedim, sakın moralini bozma. Akademiğin bir kariyer bekliyorduk oradan ama bize böyle bir sürpriz yaptın. Çok da iyi yaptın" diyordu gözleri parlayarak... Yığıt'in Yıldız Teknik Üniversitesi Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği'nden mezun olduğunu ve Koç Üniversitesi'nde İşletme master'ı yaptığını annesinden öğrendim... Tutfusu onunun iyi ki Şahika Tekand Studio Oyuncuları'nda eğitim almaya yönlendirmiş. İyi ki.

Anjelika Akbar - Likafoni

Geçtiğimiz aylarda, "İçimdeki Türküym" isimli kitabını okumuştum ki türetilen sanatçı yeni bir albümü karıştırmıştı. Albümün adı "Likafoni" ve ben bugünlerde mütemadiyen hatta şu anda bile bu albümü dinliyorum.

"Lika'nın Sesleri" anlamına gelen "Likafoni", ismini; Akbar'ın küçükken kendi adını telaffuz edememesi nedeniyle ancak söyleyebildiği "Lika" sözcüğünden ve albümde yer alan eserlerin küçük yaşlardan itibaren sevecek dinlediği besteler olmaları nedeniyle kul-

lanılan, "sesler" anlamındaki "foni" sözcüğünden alyormuş. Akbar, seçtiği, kolay dinlenebilir, eserlerle özellikle gençlere hitap etmeyi planlamış. Klasik müziği sevmeyen ve bilmeyen herkesin bu albümü sevebileceğine inanan Anjelika Akbar'la birkaç hafta önce bir elektronik ma-

ğazasında tanıştık, ayaküstü tatlı bir sohbet gelişti ama bir türlü buluşamadık. Önlü bir piyanistin büyürken çalmaktan hoşlandığı parçaları fikri o kadar güzel geldi ki bana. Anjelika Akbar'a çello sanatçısı Raşan Apay eşlik ediyor bu albümde. Birer tane edinmenizi tavsiye ederim. Akşam üzerine, sabah saatlerine, çocuğunuza ders çalışırken, bir kahve içerken... Çok yakışacak hepsine..

Zeynep Korel ve neşeli çantaları

Tanju Korel ve Hülya Darcan'ın yurt dışında yaşayan kızları Roman yazarı Zeynep Korel geçen yıl Türkiye'ye döndü. En son Peru'da ikamet eden Zeynep orada biriktirdiklerini, gördüklerini, hayran kaldığı Güney Amerika kültürünü sadece yazılarına değil el becerisini konuşturarak yaptığı çantalara ve küçük, şirin ev eşyalarına da taşıdı.

Kız kardeşi Bergüzar Korel'in de omzunda görebileceğiniz bu neşeli çantalar ve diğer güzel ürünler için bir web sitesi açtı Zeynep... www.piura.com.tr sergilediği ürünler kadar neşeli bir site.

Çalışkan kadınlar kim sevmez? Yazan, çizen, diken ve biricik kız çocuğunu büyüten bir annesi peki? Zeynep'in kızı da tıpkı o çantalar gibi rengârenk bir çocuk... Anne ve kızının yeni hayatlarında çok ama çok mutlu olmaları için dua ediyorum...